

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci

žalobce: **Ing. I. S.**

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963**
Křížová 1292/25, 225 08 Praha

o přezkum rozhodnutí ze dne 8. 10. 2024, č. j. X,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce napadl žalobou podanou dne 9. 12. 2024 rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 8. 10. 2024, č. j. X, kterým žalovaná zamítla jeho odvolání proti rozhodnutí Územní správy sociálního zabezpečení pro Ústecký kraj, Liberecký kraj, Královéhradecký kraj a Pardubický kraj, Okresní správy sociálního zabezpečení Hradec Králové (dále jen „správní orgán prvního stupně“ nebo „ÚSSZ“), č. j. X, ze dne 29. 7. 2024, o spáchání přestupků a uložení pokuty za jejich spáchání ve výši 5 000 Kč dle ustanovení § 54 odst. 3 písm. b) zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOPSZ“), ve spojení s a § 54 odst. 6 písm. c)

ZOPSZ, ve smyslu ustanovení § 88 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, a napadené rozhodnutí potvrdila. Uvedeným rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání 3 přestupků dle ustanovení § 54 odst. 3 písm. b) ZOPSZ, kterých se dopustil jako podnikající fyzická osoba, a to nesplněním povinnosti stanovené ustanovením § 12 písm. d) ZOPSZ tím, že se bez vážného důvodu nedostavil na výzvu orgánu sociálního zabezpečení k provedení kontroly plnění jeho povinností v oblasti sociálního zabezpečení, a to: v termínu dne 19. 2. 2024, na základě výzvy ze dne 1. 2. 2024; v termínu dne 13. 3. 2024, na základě výzvy ze dne 29. 2. 2024, a v termínu dne 3. 4. 2024, na základě výzvy ze dne 14. 3. 2024.

II. Žalobní argumentace

2. Žalobce se neztotožňuje s výše uvedeným rozhodnutím a postupem, který jeho vydání předcházela. Žalobce namítal místní nepřislusnost správního orgánu prvního stupně, neboť z důvodu zrušení institutu plátcových pokladen dle zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, nelze určit místní příslusnost správního orgánu prvního stupně podle sídla mzdové účtárny, když tato byla jako plátcová pokladna ke dni 1. 1. 2024 zrušena, ale místní příslusnost má být určena podle bydliště žalobce.
3. Žalobce dále namítal podjatost pracovníků správního orgánu prvního stupně, na které podal trestní oznámení, přičemž tato námitka byla v samostatně vedeném řízení zamítnuta. Tyto úřední osoby mají dle žalobce nezpochybnitelný zájem na výsledku řízení s ohledem na svou případnou trestní odpovědnost.
4. Žalovaná stejně jako správní orgán prvního stupně označovala žalobce jménem, příjmením, datem narození a trvalým pobytem, tj. údaji, kterými je označována fyzická „nepodnikající“ osoba, přičemž v samotném textu jednotlivých písemností se hovoří o podnikající fyzické osobě, což způsobuje nejednoznačnost, zda správní orgán jedná s fyzickou osobou nebo s podnikající fyzickou osobou. V této souvislosti žalobce dále namítá, že mu bylo nesprávně doručováno do nepřislusné datové schránky, namísto datové schránky podnikající fyzické osoby mu dle povahy písemností mělo být doručeno do datové schránky fyzické osoby, kterou má též zřízenou. Žalovaná věc chybně kvalifikovala jako přestupek dle § 54 odst. 3 písm. b) namísto § 53 odst. 1 písm. a) ZOPSZ. Žalobce vytýká žalované, že v řízení předcházejícímu vydání napadeného rozhodnutí nebyl poučen, že řízení je vedeno proti němu jako podnikající fyzické osobě a v důsledku nedostavení se ke stanovené kontrole mu hrozí pokuta až do výše 50 000 Kč dle § 54 odst. 6 písm. c) ZOPSZ.
5. Žalobce považuje jednotlivé výzvy k dostavení se ke kontrole za obsahově nedostatečné a neurčité. Není z nich patrné, jaké konkrétní dokumenty mají být správnímu orgánu předloženy.
6. Co se týče výše pokuty, žalobce vytýká, že se žalovaná nedostatečně vypořádala s jejím odůvodněním a rozhodnutí je z tohoto důvodu nepřezkoumatelné. K odůvodnění napadeného rozhodnutí žalobce uvedl, že se neztotožňuje s tvrzením žalované, že by se dopustil tří přestupků, když se pouze třikrát nedostavil ke kontrole u místně nepřislusného správního orgánu, a dále si není vědom, že by se měl dostavit v jiném než určeném termínu.
7. Žalobce navrhl, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení a přiznal mu proti žalované náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalované

8. Žalovaná ve svém vyjádření uvedla, že s žalobou nesouhlasí v plném rozsahu.
9. K namítané místní nepřislušnosti sdělila, že dle její evidence k odhlášení mzdové účtárny žalobce nedošlo. Mzdová účtárna nebyla novelizací zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, zrušena současně s plátcovou pokladnou, jak se mylně domnívá žalobce.
10. Místní příslušnost územní správy sociálního zabezpečení pro provádění pojištění zaměstnanců včetně kontroly plnění povinností zaměstnavatelů v pojištění se dle § 83 odst. 1 písm. a) z. č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZNP“), řídí sídlem zaměstnavatele, pokud toto sídlo je shodné s místem mzdové účtárny nebo pokud zaměstnavatel nemá mzdovou účtárnu; pokud zaměstnavatel má mzdovou účtárnu a místo mzdové účtárny není shodné se sídlem zaměstnavatele, řídí se místní příslušnost územní správy sociálního zabezpečení místem mzdové účtárny. V případě žalobce, který má od 1. 4. 2017 nahlášené sídlo své mzdové účtárny na adrese Fráni Šrámka 128/7, Hradec Králové, je místně příslušná ÚSSZ (OSSZ Hradec Králové). Nad rámec výše uvedeného žalovaná uvedla, že se žalobce na výzvu ze dne 30. 5. 2024 ke sdělení, kde se nachází sídlo jeho mzdové účtárny, nijak nevyjádřil, přičemž v případě, že by došlo ke zrušení mzdové účtárny vedené v registru zaměstnavatelů, měl žalobce dle § 93 odst. 5 ZNP povinnost zrušenou mzdovou účtárnu odhlásit do 8 kalendářních dnů. Mzdová účtárna žalobce odhlášena nebyla.
11. Namítaná podjatost byla předmětem samostatně vedeného řízení, v rámci kterého o ní bylo rozhodnuto usnesením ÚSSZ č. j. X ze dne 1. 7. 2024. Námitka podjatosti neobsahovala žádné konkrétní skutečnosti, na základě kterých žalobce spatřoval podjatost, ani v řízení nebylo prokázáno, že by pověřené úřední osoby měly zájem na jeho výsledku, a proto byla tato námitka zamítnuta.
12. K žalobcem namítanému chybnému označení fyzické osoby namísto podnikající fyzické osoby se žalovaná vyjádřila tak, že postupovala na základě § 18 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve spojení s § 3 písm. b) ZNP, který zaměstnavatele definuje jako fyzickou osobu, která zaměstnává alespoň jednoho zaměstnance. Fyzická osoba se identifikuje jménem, příjmením, datem narození a místem trvalého pobytu.
13. Žalobce se dopustil přestupku jako zaměstnavatel, tedy v souvislosti se svou podnikatelskou činností. Přestupek spáchal jako podnikající fyzická osoba. Z povahy věci proto bylo žalobci doručováno do datové schránky podnikající fyzické osoby, neboť se jednalo o písemnost související s podnikáním.
14. K argumentu žalobce, že nebyl poučen o následcích nedostavení se dle výzvy, žalovaná uvedla, že orgán sociálního zabezpečení mohl dle § 12 písm. d) ZOPSZ vyzvat žalobce jako zaměstnavatele, aby se za účelem provedení kontroly plnění svých povinností v sociálním zabezpečení, včetně placení pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, dostavil v určeném termínu na příslušnou ÚSSZ, popřípadě na místo určené. Takové výzvě měl žalobce povinnost vyhovět, a to bez dalšího, pokud by se předem z vážných důvodů neomluvil. Žalovaná navíc ve výzvě k dostavení se ke kontrole ze dne 14. 3. 2024, č. j. X, žalobce náležitě poučila, že pokud by se bez vážného důvodu nedostavil, může tím spáchat přestupek dle § 54 odst. 3 písm. b) ZOPSZ, za který mu může být udělena pokuta ve výši do 50 000 Kč dle § 54 odst. 6 písm. c) ZOPSZ.

15. Žalovaná k námitce žalobce, že rozhodnutí není řádně odůvodněno co do výše uložené pokuty, uvedla, že při úvaze o přiměřenosti uloženého trestu byly zváženy všechny okolnosti daného případu. Bylo přihlédnuto k polehčující okolnosti, že s žalobcem jako zaměstnavatelem je vedeno první řízení ve věci porušení výše uvedené povinnosti. Za přitěžující okolnost lze pak považovat spáchání více přestupků, kdy se žalobce opakovaně a bez řádné omluvy úmyslně nedostavil na výzvu orgánu sociálního zabezpečení v určeném (a ani v žádném jiném) termínu k provedení kontroly plnění jeho povinností v oblasti sociálního zabezpečení, čímž znemožnil ÚSSZ kontrolu uskutečnit. Žalobce neprojevil od zahájení kontroly žádnou součinnost, neměl snahu si domluvit náhradní termín kontroly, na ÚSSZ se nedostavil a ani se předem z vážných důvodů neomluvil. Ze strany žalobce se jednalo o účelové jednání, kdy při stejném doručování veškerých dokumentů do datové schránky podnikající fyzické osoby si vybíral, na které písemnosti reagovat bude a na které nebude.
16. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby pro její nedůvodnost.

IV. Posouzení věci krajským soudem

17. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního, zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.). Věc rozhodl bez nařízení jednání při splnění podmínek dle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalované, přičemž rozsah jeho přezkumu byl vymezen žalobními body (§ 78 odst. 1, 2 s. ř. s.). Dospěl přitom k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům.

A. Skutkový stav věci

18. Z obsahu předloženého správního spisu vyplývá, že správní orgán prvního stupně zaslal žalobci oznámení o zahájení kontroly ze dne 1. 2. 2024, č. j. X. Tímto správní orgán prvního stupně uložil žalobci, aby se dne 19. 2. 2024 v 9 hodin dostavil do sídla ÚSSZ k provedení kontroly plnění povinností zaměstnavatele v nemocenském pojištění, v důchodovém pojištění, odvodu pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, a to za období od 1. 3. 2020 do 31. 8. 2020 a od 1. 1. 2022 do 31. 12. 2022. Správní orgán doručoval do datové schránky žalobce – podnikající fyzické osoby. Dle doručenky datové zprávy bylo výše uvedené oznámení o zahájení kontroly žalobci doručeno dne 1. 2. 2024.
19. Protože se žalobce ve stanovený termín 19. 2. 2024 k provedení kontroly nedostavil, a ani se žádným způsobem neomluvil, správní orgán prvního stupně mu dne 29. 2. 2024 zaslal výzvu k dostavení se ke kontrole, č. j. X. Termín kontroly byl stanoven na 13. 3. 2024 v 9 hodin. Tato výzva byla žalobci doručena taktéž do jeho datové schránky podnikající fyzické osoby, a to dne 4. 3. 2024. Žalobce se nedostavil ani v náhradním termínu a na výzvu ÚSSZ nikterak nereagoval.
20. V rámci poslední výzvy ze dne 14. 3. 2024, č. j. X, která žalobci byla doručena do jeho datové schránky podnikající fyzické osoby dne 18. 3. 2024, byl žalobce poučen, že nedostavení se ke kontrole bez vážného důvodu a předchozí omluvy může mít za následek uložení pokuty podle § 54 odst. 6 písm. c) ZOPSZ. Ani na tuto výzvu žalobce nereagoval a ke kontrole se ve stanovený termín bez uvedení důvodu nedostavil.

21. Správní orgán prvního stupně na základě výše uvedeného zahájil dne 16. 4. 2024 s žalobcem jako podnikající fyzickou osobou společné řízení o přestupcích podle § 54 odst. 3 písm. b) ZOPSZ. Oznámení o zahájení řízení o přestupcích ze dne 16. 4. 2024, č. j. X, bylo žalobci doručeno 18. 4. 2024. Žalobce se k oznámení o zahájení řízení dne 29. 4. 2024 vyjádřil v podání, které označil jako stížnost a odvolání proti zaslanému oznámení o zahájení řízení o přestupcích, které následně 20. 5. 2024 odůvodnil. Ve vyjádření ze dne 20. 5. 2024 namítl žalobce podjatost pracovníků správního orgánu prvního stupně. O této námitce bylo usnesením ÚSSZ č. j. X ze dne 1. 7. 2024 rozhodnuto, že se zamítá. Správní orgán prvního stupně dne 29. 7. 2024 rozhodnutím č. j. X uznal žalobce vinným z uvedených přestupků, za což mu uložil pokutu ve výši 5 000 Kč. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce v zákonné lhůtě dne 7. 8. 2024 blanketní odvolání, které po výzvě správního orgánu prvního stupně dne 21. 8. 2024 doplnil o důvody, pro které je podal. Žalovaná napadeným rozhodnutím odvolání žalobce zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.

B. Právní závěry

22. Žaloba není důvodná.
23. Nejprve se soud zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, neboť pokud by byla důvodná, směřovala by bez dalšího ke zrušení rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení. Nelze se totiž zabývat hmotně právními otázkami za situace, kdy napadené rozhodnutí neobstojí po stránce formální. Obecně přitom platí, že s institutem nepřezkoumatelnosti je potřeba zacházet obezřetně a zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost vyhradit případům, kde vady v odůvodnění rozhodnutí reálně brání soudu v tom, aby rozhodnutí správního orgánu přezkoumal.
24. Žalobce spatřoval nepřezkoumatelnost rozhodnutí ve vztahu k odůvodnění výše uložené pokuty. Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 27. 3. 2008, č. j. 4 As 51/2007-68, uvedl, že: *„Rozhodnutí o uložení pokuty je nepřezkoumatelné, je-li výše pokuty odůvodněna pouhou rekapitulací skutkových zjištění a konstatováním zákonných kritérií pro uložení pokuty, aniž by bylo zřejmé, zda a jakým způsobem byla tato kritéria hodnocena. Úvaha správního orgánu musí vést k hodnocení individuální povahy protiprávního jednání, přičemž zvažované okolnosti je třeba rozlišovat na přitěžující a polehčující a vždy je posuzovat z hlediska konkrétního dopadu na daný případ.“* Krajský soud proto dospěl k závěru, že nepřezkoumatelnost u napadeného rozhodnutí není dána. Žalovaná své závěry odůvodnila srozumitelně a v míře odpovídající okolnostem řešené věci. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je seznatelné, jaké okolnosti vzal správní orgán prvního stupně v potaz při stanovení konkrétní výše sankce a proč prvostupňové rozhodnutí žalovaná potvrdila. Z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobce se nedostavil k provedení kontroly dne 19. 2. 2024, 13. 3. 2024 a 3. 4. 2024. První výzva ze dne 1. 2. 2024 k dostavení se ke kontrole plnění povinností zaměstnavatele v oblasti sociálního zabezpečení dne 19. 2. 2024 byla žalobci doručena téhož dne (tj. 1. 2. 2024) prostřednictvím datové schránky. Druhá výzva ze dne 29. 2. 2024 k dostavení se ke kontrole v náhradním termínu dne 13. 3. 2024 byla žalobci doručena 4. 3. 2024. Poslední výzva, která stanovovala termín kontroly na 3. 4. 2024, ze dne 14. 3. 2024, byla žalobci doručena 18. 3. 2024. Žalobce byl tedy vždy o termínu kontroly řádně a včas vyrozuměn.
25. Tím, že se žalobce jako zaměstnavatel bez vážného důvodu nedostavil na výzvu orgánu sociálního zabezpečení v určeném termínu, dopustil se přestupku dle § 54 odst. 3 písm. b) ZOPSZ. Dle § 54 odst. 6 písm. c) ZOPSZ může správní orgán za tento přestupek uložit

pokutu do 50 000 Kč. Uložená pokuta 5 000 Kč tedy byla v mezích zákona, a to při spodní hranici zákonné sazby. Správní orgán prvního stupně, s jehož rozhodnutím se žalovaná ztotožnila, přihlédl k polehčující okolnosti, že žalobce doposud takový přestupek nespáchal, ale zároveň vzal v potaz to, že se žalobce přestupku podle § 54 odst. 3 písm. b) ZOPSZ dopustil opakovaně, tj. třikrát se nedostavil na výzvu, čímž znemožnil provedení kontroly plnění povinností zaměstnavatele v oblasti sociálního zabezpečení. Žalobce na doručené výzvy nikterak nereagoval, neomluvil se, nesnažil se domluvit na jiném termínu k uskutečnění kontroly. Krajský soud shrnuje, že i napadené rozhodnutí obsahuje úvahu, kterou se žalovaná řídila při posuzování výše pokuty, ke kterým okolnostem přihlédla jako k přitěžujícím a ke kterým jako k polehčujícím, a jakým způsobem je hodnotila ve vztahu ke konkrétnímu protiprávnímu jednání žalobce.

26. Krajský soud nemá pochyb o tom, že skutková podstata přestupku dle § 54 odst. 3 písm. b) ZOPSZ byla naplněna. Žalobce by musel vysvětlit, že měl vážný důvod, proč se na výzvu správního orgánu nemohl dostavit, ale ani v žalobě neuvedl žádný důvod, natož pak důvod vážný. Co je vážným důvodem, ZOPSZ nedefinuje. Jedná se o neurčitý právní pojem, jehož interpretaci zákon přenechává správnímu orgánu. „*Při interpretaci neurčitého právního pojmu se správní orgán musí zabývat konkrétní skutkovou podstatou, jakož i ostatními okolnostmi případu, přičemž sám musí alespoň rámcově obsah a význam užitého neurčitého pojmu objasnit, a to z toho hlediska, zda posuzovanou věc lze do rámce vytvořeného rozsahem neurčitého pojmu zařadit.*“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 7. 2005, č. j. 5 Afs 151/2004-73). Nelze žalované vytýkat, že se nezabývala interpretací neurčitého právního pojmu vážného důvodu vzhledem k tomu, že žalobce svou neúčast neomluvil vůbec.
27. Ohledně žalobní námitky nesprávné kvalifikace přestupku, která měla vyplývat z chybného označení žalobce jako podnikající fyzické osoby namísto fyzické osoby, krajský soud sděluje, že je zcela nerozhodné, zda je žalobce označen za fyzickou nebo podnikající fyzickou osobu, neboť podstatné je, že je tato osoba zaměstnavatelem a jako zaměstnavatel má své povinnosti v oblasti sociálního zabezpečení. Protiprávní jednání žalobce tedy bylo správně kvalifikováno jako přestupek podle § 54 odst. 3 písm. b) ZOPSZ, což je ustanovení, které za neplnění stanovených povinností postihuje stejně fyzické, podnikající fyzické i právnické osoby právě proto, že jsou v pozici zaměstnavatele.
28. Samotné ustanovení § 54 odst. 3 písm. b) ZOPSZ výslovně uvádí, že: „*Fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako zaměstnavatel dopustí přestupku tím, že se bez vážného důvodu nedostaví na výzvu orgánu sociálního zabezpečení na příslušnou územní správu sociálního zabezpečení nebo na místo určené touto správou v určeném termínu podle § 12 písm. d) ZOPSZ.*“
29. Jednotlivé skutkové podstaty přestupků dle ZOPSZ nejsou strukturovány podle toho, zda byl přestupek spáchán fyzickou osobou, právnickou osobou nebo podnikající fyzickou osobou, ale podle toho, v jaké „roli“ se pachatel nachází (zaměstnavatel, OSVČ, držitel dokladů, poskytovatel zdravotních služeb, běžný občan - zaměstnanec či pouhý poživatel dávky). Významnosti jednotlivých rolí odpovídají jednotlivé výše sankcí (viz VOŘÍŠEK, V., LANG, R. Zákon o organizaci a provádění sociálního zabezpečení: Praktický komentář. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2025-5-6]. ASPI_ID KO582_1991CZ. Dostupné z: www.aspi.cz. ISSN 2336-517X.).

30. Přestupek podle § 54 odst. 3 písm. b) ZOPSZ je spáchán již tím, že se zaměstnavatel bez vážného důvodu na výzvu orgánu sociálního zabezpečení ve stanoveném termínu nedostavil. Odpovědnost za takový přestupek není podmíněna poučením správního orgánu. Přičemž ani poučení v poslední výzvě správního orgánu prvního stupně na přístupu žalobce nic nezměnilo. Pokaždé, co se žalobce na výzvu orgánu sociálního zabezpečení nedostavil, naplnil skutkovou podstatu uvedeného přestupku. Námitka žalobce, že se nedopustil tří přestupků tak není důvodná.
31. Doručování do datové schránky osobě, která má zřízenou jak datovou schránku fyzické osoby, tak datovou schránku podnikající fyzické osoby, se řídí povahou písemnosti, která je doručována. Žalobci byly doručovány písemnosti týkající se jeho jako zaměstnavatele, tudíž mu bylo zcela správně doručováno do datové schránky podnikající fyzické osoby dle § 20 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Nad rámec uvedeného krajský soud konstatuje, že dle ustálené judikatury účinky doručení nastanou i v případě, že by bylo doručeno do nepřislušné datové schránky téže fyzické osoby, pokud se tato fyzická osoba s písemností seznámí (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 6. 9. 2016, sp. zn. 23 Cdo 1850/2015).
32. Dále žalobce namítal, že z výzev nebylo patrné, jaké dokumenty mají být doloženy a že k nim nebylo přiloženo pověření k provedení kontroly. Dle § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole, součástí oznámení o zahájení kontroly musí být buď pověření ke kontrole, anebo seznam kontrolujících. Seznam kontrolujících osob byl žalobci doručen. Krajský soud nehodnotil, zda správní orgán prvního stupně jednoznačně vypsál požadované dokumenty, neboť to na samotné spáchání přestupků žalobcem spočívající v jeho omisivním jednání nemá žádný vliv. Krajský soud proto ani tyto námitky neshledal důvodnými.
33. Ani námitku žalobce, že správní orgán prvního stupně nebyl místně příslušným, soud neshledal důvodnou, neboť místní příslušnost ÚSSZ ve věci kontroly plnění povinností zaměstnavatelů v sociálním zabezpečení je stanovena v § 7 odst. 1 písm. d) bod 1 ZOPSZ ve spojení s § 83 odst. 1 písm. a) bod 1 ZNP. Stěžejní pro určení místní příslušnosti je tedy sídlo zaměstnavatele, respektive místo jeho mzdové účárny, a nikoli to, kde má zaměstnavatel jako fyzická osoba evidován trvalý pobyt. Žalobce žalované nenahlásil žádnou změnu ohledně své mzdové účárny a ani v žalobě žádnou takovou skutečnost netvrdil.
34. Co se týče namítané podjatosti úředních osob správního orgánu prvního stupně, krajský soud zkoumal, zda byla tato námitka ve správním řízení vypořádána. O námitce podjatosti musí být rozhodnuto před vydáním rozhodnutí ve věci samé (viz rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 18. 10. 1999, č. j. 29 Ca 360/95). V rámci správního řízení bylo o námitce podjatosti rozhodnuto samostatným usnesením ÚSSZ č. j. X dne 1. 7. 2024, prvostupňové rozhodnutí ve věci samé bylo vydáno až 29. 7. 2024. Krajský soud dále hodnotil tuto námitku co do jejího obsahu. Po obsahové stránce tato námitka neobsahuje žádné konkrétní skutečnosti, na základě kterých by bylo možné usuzovat na podjatost některé z pověřených úředních osob. Dlouhodobé neshody a nespokojenost žalobce s dřívějším rozhodováním úředních osob správního orgánu prvního stupně jsou argumenty, které samy o sobě nemohou obstát, a to ani v případě, že dle žalobcova tvrzení pro tyto dlouhodobé neshody s úředními osobami na ně podal trestní oznámení. Aby mohla být námitka podjatosti úspěšná, musela by obsahovat konkrétní, a nikoli pouze

obecné, důvody pro podjatost (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 2. 2017, č. j. Nao 51/2017-21).

V. Závěr a náklady řízení

35. S ohledem na shora uvedenou krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s.
36. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaná náhradu nákladů nenárokovala a ze spisu nevyplývá, že by jí v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady nad běžnou úřední činnost vznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 14. dubna 2025

JUDr. Ivona Šubrtová v. r.
samosoudkyně